

הפאנק נגד השדרן

בהצלחה קורס מכ"ם, ומאו הוא משרת כמריד בצה"ל.
מיד אחרי שנעצר שאל את הר שוטרים מה מצבה של החיילת. "הוא לא יעשה זאת שנית. מה ש עבר עליו הספיק לו. הוא שוב אינו מסוכן לציבור", הסביר הסניגור, והחל מצטט קטעים מעדותה של הר מתלוננת שנשכה את החייל ב לישונו. "בלי להסתר את הלקו ב יוומה של מיקרה הלשון, הרי שהיא הפך מתוקף לנתקף. נכון שהוא סטה מדרכו אחרי שאסף את הבחורה במכונית וניסה להתחיל איתה. אבל כל מה שהיא הצליח לעשות לה לפי דבריה, היה לגעת לה קצת בחזה".

בעדותה אמרה הצעירה: "הוא ניסה לנשק אותי בפה, ואז תפסתי לו את הלשון ומחצתי לו אותה חזק בשיניים. הוא ביקש שאשחרר אותו והוא ייקח אותי הביתה. אבל אמרתי לו, עכשיו אתה תעשה מה שאני אגיד לך! אמרתי לו לקום מהה, והוא קם. הוא שוחררתי לו את הלשון, והוא התחיל לבכות ולצעוק. הבאתי אותו עד הכביש ולפני העליה הוא אמר שלא יעלה. אני הרגשתי שחטכתי לו את ה יחלק הקדמי של הלשון בשיניים שלי, וידעתי שאם אני לוחצת עוד קצת היא נופלת".

למור לקה. הצעיר הצליח להשי תחרר ממנה. כיוון שאף מכונית לא עצרה לזוג שעמד על שפת הכביש כשלשונו אחוזה בפיה, ונר אה כזוג מתנשק. הוא ברח ב הכביש כשלשונו אחוזה בפיה, ונר לשונו. אולם מאז נתגלה שבלשון הפצועה מתחיל לפשוט ריקבון, ו שמצבו קשה. הוא אינו יכול ל אכול אלא נוזלים, ולכן הוחזק עד כה במיטת-החולים, לשם יכולים להורים להביא לו מזון נוזלי כל יום.

הסניגור ביקש שהצעיר יוחרר בערובה גבוהה של הוריו, ויעבור לחיות במעצר-בית אצלם. כדי ש יוכל להיות בטיפול רפואי מתאים. אפילו היה שימוש באלימות". אמר הסניגור, "הרי הוא למד לקח חמור ממה שקרה. לקח כזה עוד לא נלמד בשום מיקרה. מול חומר רת מעשהו של הצעיר עומדת ה סכנה כי יבול כל חייו מנכות קשה, וזהו שיקול מכריע עבור בחור צעיר כל כך".

השופט שאל את הסניגור אם אין בדעתו לשלוח את הצעיר לבדיקה פסיכיאטרית. "האם ראית השבוע בטלוויזיה את הסרט החונק מ בוטטון?" שאל השופט את הסני גור. "טוני קרטס אפילו לא ידע שהוא אשר ביצע את העבירות". הסניגור הצהיר כי הוא עומד ל שלוח את הנאשם לבדיקה אצל רופא פרטי, אולם אינו מבקש ל שלוח אותו להסתכלות בבית-חולים לוחלי-נפש כי מצבו הגופני דוחק יותר.

השופט ניסח את החלטתו וקבע כי בגלל חומרת העבירות, והיותו של הצעיר מסוכן בפוטנציה ל נשים, יש להשאירו במעצר עד תום מישפטו. השופט המליץ כי הנאשם יועבר לבית-החולים של כלא-רמלה, כדי שיהיה בטיפול רפואי צמוד.

מעילות

איך לעשות כסף

האינטרפרזי החזיר

מגרמניה את פקיד-המם

הנאשם ברמאות

שד מיליונים.

פקיד במשרד מסערי-מוסף בנתניה אינו מבעלי ההכנסה הר גבוהה המדינה. אך מיכאל סנדלר בן 30, כילה תוך כזי עבודתו במשרד זה, גילה בקצת ודעו אפי שר לעשות מיליונים. בלי שאיש יגלה את הדבר.
הצעיר המוכשר, יליד רוסיה, הר מיטיב לנגן בכינור, הבחין כי בעלי משקים חקלאיים מקבלים ממישרדו החזירי תשומות חקלא יות בסכומים גדולים מאוד. איש

עולם הבריודור הישראלי אינו משופע בשערוריות. לכן, כשי מתעוררת שערוריה אחת, היא וור כה בכותרות מרעישות.

שערוריית השבוע שייכת לידי עה שפירסם העיתונאי יחזקאל אדירם. שלפיה תובעת להקת ה פאנק הישראלית הקליק, אמרגן תל-אביבי בשם גד ביטון, על-ידי של חמישה מיליון לירות. בטענה שפירסם מודעות כאילו עומדת ה להקת להופיע בערב בהנחייתו ש עמד להתקיים בסילבסטר בהיכל הספורט בחיפה. חברי הלהקה טענו בכתיבת-הביעה שלא היו דברים מ עולם, ושבעיקבות פירסום המוד עות, ביטל בעל בית-הקולנוע ב קריית-חיים את הופעתם בקריה יום אחד אחרי הסילבסטר.
גד ביטון אינו ידוע כלל כאמר גן. הוא מוכר בעולם-הבריודור כ שדרן קול-השלוט וכמנחה ערבי דיסקו. לאחרונה התפרסם כשהינ זה את תוכניתה של תחנת ה טלוויזיה הפיראטית אודליה.

"אני לא אמרגן!"

ריטון שהה בעת פירסום ה ידיעה בחופשה באילת. כדרי כס של נופשים, הוא לא קרא עיתור גים. רק בשעת לילה מאוחרת, נר בילה באחד הדיסקוטקים בעיר, כ דע לו מפי חבר שהוא נתבע ל שלם חמישה מיליון לירות.

סיפר ביטון להעולם הזה: נסעתי לבית החבר, פתחתי את העיתון ועיני חשכו: להקת קליק תובעת את גד ביטון, אמרגן תל אביבי.

אני לא אמרגן תל-אביבי. הפסק ת להיות אמרגן תל-אביבי. אני אישרדיו ויש לי מוניטין ועבר לבן ונקי. מעולם לא הסתכחתי ב תביעות.

לקראת סילבסטר פנה אלי אדם אחד, שכרגע לא אנקוב בשמו, והציע לי להיכנס לשותפות במופע שיתקיים בהיכל-הספורט בחיפה. החלל שלי במופע היה להנחות ו לארגן תחרות דיסקו. בשלב מאו חר יותר הצטרף אלינו שותף שלי שי. השותף הזה, שיש לו קשרים עם אמרגנים, היה אמור להשיג את כוכבי המופע. דובר על דודו דותן, אריאל זילבר, להקת תיטלאם ולהקת הקליק.

שלושה ימים לפני המופע חל קרע ביני ובין שותפי. פתחתי ל פרק את השותפות. כל אחד מאית נו הפסיד מאות אלפי לירות על המופע שלא התקיים. אתנו שותף שהיה אחראי על האמנים הודיע להם שהמופע בוטל.

אני הרגשתי מחוייבות כלפי ה

קהל החיפאי, שיש לי איתו רומן ארוך ודאגתי להרים טלפון לעיתון המקומי כלבו ולפרסם מודעה בדבר ביטול המופע.
לא בדקתי אם אומנם פורסמה מודעה כזאת. אחר-כך טילפנתי ל קול-ישראל וביקשתי להודיע בחד שות על ביטול המופע. הם סירבו לאשר את הידיעה בחדשות, והיפנו אותי למחלקת המודעות.
דאגתי גם לשים שלט בהיכל הספורט, שהודיע על ביטול המופע. השוב לציין שעד שלושה ימים לפני המופע לא נמכרו כרטיסים. בזה הסתיים חלקי.

בסטר בחיפה. אמרנו לא, הם מופי עים בירושלים. יותר לא שמענו ממנו.
לא ידוע לי מה בקשר לשאר ה אמנים, אבל לקליק נגרמו נזקים עצומים מהפירסומים. הקליק לא מופיעים הרבה בחיפה. לגמרי ב מיקרה הופיעו שבוע לפני סילבס טר, והיו אמורים להופיע בקריית ים ביום השישי אחרי סילבסטר. בעל-הקולנוע התקשר אלי הודיע לי שהוא מבטל את ההופעה, כי החיפאים מעדיפים לראות את ה קליק ואת תיטלאם באותו המופע. לא הבנתי על מה הוא מדבר.

שדרן ביטון
לא היו דברים מעולם!

אחרי שפירקתי את השותפות נסעתי להתאושש באילת, ואז תפס אותי הניגון הזה עם התביעה של הקליק.

פירסומת ללהקה

הם תובעים ממני חמישה מיליון לירות? זה נשמע כמו פירסומת מצויינת ללהקה מתחזי לה. הם רק שוכחים שהם תובעים אדם רציני, הנמצא כבר חמש שנים בשוק-הבריודור. אדם שתפי קידו הוא להשמיע את תקליטיהם ברדיו.

נניח שהם אומנם נפגעו. אז מה, הם לא יכולים להרים טלפון? אני מבין שהם להקה מתחילה ושהם זקוקים לפירסום, אבל שיעשו את זה על הגב של מישהו אחר.

עד כאן דבריו של גד ביטון. לאשר ביטנסקי, בעל חברת מור הפקות ואמרגנם של חברי להקת הקליק גירסה שונה.

סיפר ביטנסקי: פניו מישוה ציל צל למישרד, ולא חזרה, ושאל אם הקליק יכולים להופיע בסיל

הסברתי לו שהמופע הוא דמיוני, שאין מופע כזה. אך האיש בשלו הוא ביטל את המופע, וגם סיפר לי המודעות של המופע הדמיוני הודבר קו על המודעות שלו.

אני חוזר ומדגיש: המישרד שלנו לא יצר מעולם התקשרות מכל סוג שהוא עם גד ביטון או עם אחרים בקשר למופע בהיכל הספורט בחיפה.

לא ידעתי איפה להתחיל פניתי לעזריית-חיפה, ושם הסתבר שגד ביטון היה האיש ששכר את היכל הספורט ליום הסילבסטר.

"לעקור מהשורש"

יסונו לפנות לביטון, אבל אי-אפשר היה למצוא את ה איש. הוא לא ענה לטלפונים. אני לא יכול לנחש שהוא בחופשה ב אילת!

לא יתכן שנשתוק על העניין הזה. אני בונה בעבודה איזמה ב להקה המצליחה ביותר כרגע ב ארץ, ובא מישוה ומקלקל את ה מוניטין שלה. גם סכום התביעה

הגבוה עלה לי כסף באגרת בית המישפט, אבל אני נלחם על זה שמחר לא יבוא מישוה אחר ויעשה אותו דבר.
תופעות מסוג זה בעלמו לאחר נה משוק הבריודור. היתה תקופה ש זה היה שדה פרוץ. היום המצב שונה. לכן, כשמתחדשת תופעה כזו, צריך לעקור אותה מהשורש. אני נלחם על כבודו של מיקצוע האמרגנות וההפקה, שהשקעתי בו

מתופף ז'אק
תביעה נגדית

הרבה מאוד. מי שמאשים אותי שאני מנסה לבנות יחסי-ציבור מ המיקרה, מעליב אותי. אני זאבני ליחסי-ציבור כלה. הקליק לא זקר קים היום לתביעות מישפטיות. הם להקה אנטי-מימסדית. זה נוגד את התדמית שלהם, להתעסק עם ה מימסד ועם בתי-המישפט.

עד כאן גירסתו של אשר ביטנסקי.

גד ביטון מבטל מכל-יכול את דב ריו של ביטנסקי. הוא משוכנע ש אין בידי המפיק או בידי הלהקה כל חומר מרשיע נגדו. הוא רואה עצמו קורבן במערכת יחסי-ציבור ואומר בלהט: "במשך שנים אני בונה לי מוניטין כקריין ואישרדיו רציני. אני רוצה ללכת על חד שות, על טלוויזיה. אני אנציקלופי דיה של מוסיקה. יש לי שם מצויין בביונס, או שתבואו להקה כמו ה קליק ותלכלכל לי את השם?
"אם החבר'ה האלה לא יתנצלו לפני ובעיתון, אני אתבע אותם על סכום כפול. אני אתבע אותם על הוצאת דיבה בסכום של עשרה מיל יון לירות!"

כאשר ראה כי הקרקע בוערת תחת רגליו, ההייר סנדלר גם את ידידיו, והוא ועוד שניים מהם הצליחו להסתלק מהארץ בטרם נעצרו. אך האינטרפול הסגיר את הפקיד המוכשר, והתובעת, יהו דית אמסטרדאם, הגישה נגדו כתב-אישום המתברר בימים אלה לפני השופט אריה אבן-ארי.

שבוע זוכה חשבון זה במיליון ור חצי לירות. מנהל סניף-הבנק חשב כי נעש תה טעות. הוא לא האמין כי בעל החשבון החדש זכאי להחזר גדול כזה, ולכן החזיר את הכסף ל מישרד מסערי-מוסף. שם התחיי לו לשלול שאלות, ופנו לפקיד ה ממונה על עניינים אלה, סנדלר,

המס יותר מארבעה מיליון לר רות. תישעה מיליון נוספים כבר היו בדרךם לשותפויות הפיקטיב יות, כאשר אחד מיקרה נתגל תה הרמאות. בדרך החברים, ש ידע שבימים הקרובים יעביר לו סנדלר סכום תשומות של מיל יון וחצי לירות, פתח חשבון חדש באחת ממושבות השרון, כעבור

לא פיקק על החזרים אלה. לדב רי כתב-האישום, גמלה בליבו של הפקיד החלטה להחזיר תשומות כאלה גם לידידיו הקרובים. לשם כך המציא שותפויות חקלאיות פיקטיביות, ורשם אותן בשמות חבריו, יוצאי רוסיה גם הם. טעות בחשבון. וכך, לאטי לאט, הצליח להוציא ממישרד